Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

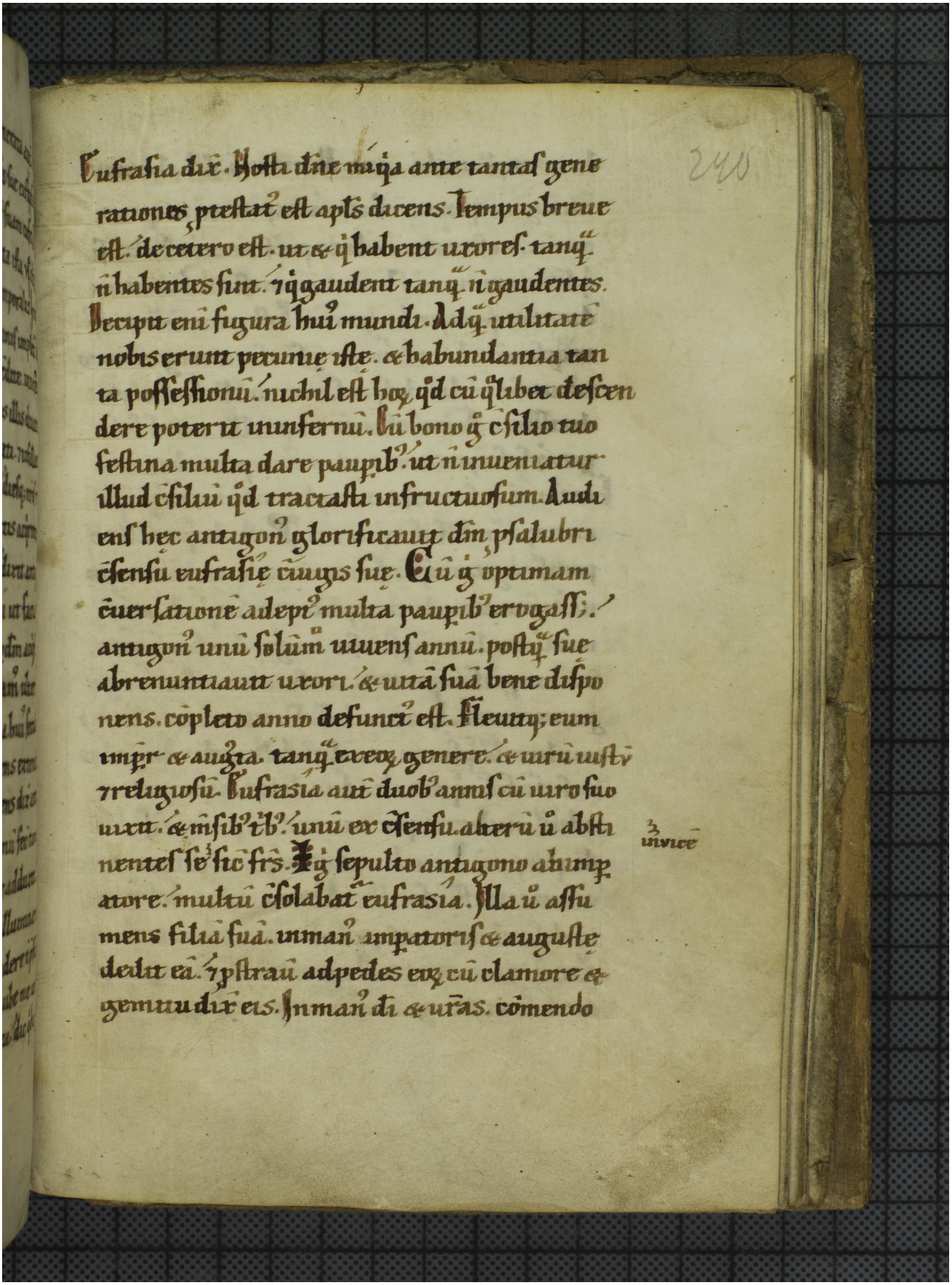

240

Eufrasia dix. Hostu dne mqa ante tantas gene
rationes, prestat est apls dicens. Tempus breue
est. de cetero est. ut & q̃ habent uxores. tanq̃
n̄ habentes sint. 7 q̃ gaudent tanq̃ n̄ gaudentes.
Decipit enī figura huī mundi. Adq̃ utilitate
nobis erunt pecunie iste. & habundantia tan
ta possessionū. nichil est hoc q̃d cū q̃libet descen
dere poterit in infernū. Cū bono q̃ cōsilio tuo
festina multa dare pauprib̄. ut n̄ inueniatur
illud cōsiliū q̃d tractasti infructuosum. Audi
ens hec antigon glorificauit dm psalubri
cōsensu eufrasie cōiugis suē. Cū q̃ optimam
cōuersationē adepī multa pauprib̄ erogassī.
antigon unū solūm uiuens annū. postq̃ sue
abrenuntiauit uxori. & uitā suā bene dispo
nens. cōpleto anno defunct est. Fleuitq; eum
impr & augta. tanq̃ eccl̄ genere. & uirū iusti
7 religiosū. Eufrasia aut duob̄ annis cū uiro suo
uixit. & m̄sib̄ 7 ib̄. unū ex cōsensu. alterū ū absti
nentes se sic frs. Q̃ sepulto antigono a imp
atore. multū cōsolabat eufrasia. Illa ū assu
mens filia suā. inman impatoris & augustē
dedit ea. 7 pstrauit ad pedes eius cū clamore &
gemitu dix eis. Inman di & uras. cōmendo

3 uivice